

ที่ พร ๐๘๑๘/ว ๓๕๘

ที่ว่าการอำเภอหนองม่วงไข่
ถนนขุนม่วงไข่จจร พร ๕๔๑๗๐

๑๒

พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอให้พิจารณาข้อบัญญัติท้องถิ่นเกี่ยวกับการกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลง
การใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลหนองม่วงไข่ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมโยธาธิการและผังเมือง ที่ มท ๐๗๑๐/ว ๕๔๓๑ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๖

ด้วยอำเภอหนองม่วงไข่ได้รับแจ้งจากจังหวัดแพร่ว่า กรมโยธาธิการและผังเมืองได้จัดทำ
ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยลักษณะและระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ... เพื่อให้
โรงแรมทุกขนาด รวมทั้งโรงแรมลักษณะพิเศษ เช่น ที่พักแบบรวม (hostel) โฮมสเตย์ เต็นท์ แพน บังกะโล
ที่พักเป่าลม (bubble) และที่พักแบบแคปซูล มีมาตรฐานด้านความปลอดภัยและมีข้อกำหนดที่เหมาะสมกับ
ขนาดและลักษณะของห้องพัก และกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ... เพื่อให้อาคารที่ให้บริการที่พักก่อนวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ สามารถขออนุญาตเปลี่ยน
การใช้อาคารมาประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมได้ โดยยกเว้นข้อกำหนดบางประการ เช่น
ที่ว่างของอาคาร ช่องทางเดินในอาคาร ความกว้างของบันได แนวอาคาร และระยะตั้งของอาคาร เพื่อเป็นการ
ส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรมให้ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งขณะนี้ร่างกฎกระทรวงทั้ง ๒ ฉบับ ดังกล่าว
คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นชอบในหลักการแล้ว แต่เนื่องจากในหลายพื้นที่ยังประสบปัญหาติดขัดข้อกำหนด
ของข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับการกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง
ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทที่มีข้อกำหนดห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยน
การใช้อาคารประเภทโรงแรมที่ใช้บังคับมานานและอาจไม่สอดคล้องหรือไม่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่หรือ
สภาพการณ์ในปัจจุบันหรืออาจเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชนในพื้นที่
กระทรวงมหาดไทยจึงมีนโยบายให้มีการทบทวนข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าว ในการนี้ องค์การปกครองส่วน
ท้องถิ่นที่มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารประเภท
โรงแรมให้พิจารณาทบทวน ปรับปรุง แก้ไข หรือยกเลิกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ใน
ปัจจุบันและสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงมหาดไทย

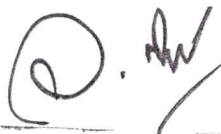
ดังนั้น เพื่อให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดบริเวณ
ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารประเภทโรงแรมให้พิจารณาทบทวน ปรับปรุง แก้ไข
หรือยกเลิกข้อบัญญัติท้องถิ่นให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและสอดคล้องกับนโยบายของ
กระทรวงมหาดไทยจึงขอให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น

/ตาม.....

ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พิจารณาดำเนินการ ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดแพร่ทราบด้วย เพื่อจักได้รวบรวมรายงานกรมโยธาธิการและผังเมืองทราบต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิฑิต เทียงไทย)
นายอำเภอหนองม่วงไข่

อัน นายกอบต.แม่คำมี

- เพื่อทราบ
- เพื่อพิจารณา
- เพื่อสั่งการ

แจ้งเรื่อง ขออนุญาตขุดลอกคูคลอง
กึ่งดินเหนียวยกปทุมธานีบริเวณนาม
ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือ เปลี่ยนกระโหลก
บริเวณใดหรือ บางปรกอก

(นายชัชวาล ชุ่มเย็น)
เจ้าพนักงานธุรการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย

สารที่ร้อยตรี

(สุรชัย ใจนถิ)

หัวหน้าสำนักปลัด อบต.

ที่ทำการปกครองอำเภอ
กลุ่มงานบริหารงานปกครอง
โทร. ๐-๕๕๕๐-๖๐๖๐

-

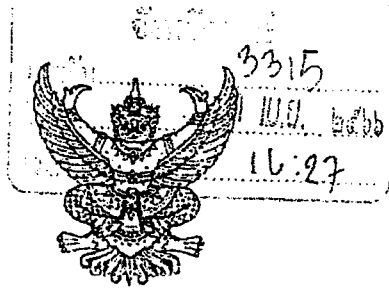
(นางอรชร คำลือ)
รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

(นางกนิษฐ ศิริเบบพร)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

(นายผดุงถิ่นธุ์ ศรีใจอินทร์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คำมี

เลขที่	1040
วันที่	11.8. 2566
เวลา	16:27

ที่ มท ๐๓๑๐/ว ๕๕๓๑

กรมโยธาธิการและผังเมือง
ถนนพระรามที่ ๖ เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

ท เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอให้พิจารณาข้อบัญญัติท้องถิ่นเกี่ยวกับการกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้
อาคารบางชนิดหรือบางประเภท

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้จัดทำร่างกฎกระทรวงว่าด้วยลักษณะและระบบความปลอดภัย
ของอาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. เพื่อให้โรงแรมทุกขนาด รวมทั้งโรงแรมลักษณะพิเศษ
เช่น ที่พักแบบรวม (hostel) โฮมสเตย์ เต็นท์ แพ บังกะโล ที่พักแบบเบ้าลม (bubble) และที่พักแบบแคปซูล
มีมาตรฐานด้านความปลอดภัยและมีข้อกำหนดที่เหมาะสมกับขนาดและลักษณะของห้องพัก และกฎกระทรวง
กำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. เพื่อให้อาคารที่ให้บริการที่พัก
ก่อนวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ สามารถขออนุญาตเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารมาประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมาย
ว่าด้วยโรงแรมได้ โดยยกเว้นข้อกำหนดบางประการ เช่น ที่ว่างของอาคาร ช่องทางเดินในอาคาร ความกว้างของบันได
แนวอาคาร และระยะตั้งของอาคาร เพื่อเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรมให้ถูกต้องตามกฎหมาย
ซึ่งขณะนี้ร่างกฎกระทรวงทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นชอบในหลักการแล้ว แต่เนื่องจาก
ในหลายพื้นที่ยังประสบปัญหาติดขัดข้อกำหนดของข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามความในมาตรา ๙
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับการกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท
ที่มีข้อกำหนดห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารประเภทโรงแรมที่ใช้บังคับมานาน และอาจไม่สอดคล้อง
หรือไม่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่หรือสภาพการณ์ในปัจจุบันหรืออาจเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบ
อาชีพของประชาชนในพื้นที่ กระทรวงมหาดไทยจึงมีนโยบายให้มีการทบทวนข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าว

กรมโยธาธิการและผังเมืองจึงขอความร่วมมือจังหวัดโปรดประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ที่มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารประเภทโรงแรม
ให้พิจารณาทบทวน ปรับปรุง แก้ไข หรือยกเลิกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน
และสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงมหาดไทย ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งกรมโยธาธิการและผังเมืองทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ท.น.จ

(นายพงศ์รัตน์ ภิรมย์รัตน์)
อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง

- 1. ไม่มีความเห็น
- 2. เห็นด้วยในหลักการ
- 3. เห็นด้วยในรายละเอียด
- 4. ไม่เห็นด้วย
- 5. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ท.น.จ. 11.8. 2566

 (นายไชติช่วง ศรีหิรัญรัตน์)
 โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดแพร่

สำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร
โทร. ๐ ๒๒๙๙ ๔๓๒๓
โทรสาร ๐ ๒๒๙๙ ๔๓๒๓

(สำเนา)

รับที่ ๑๓ / ๒๕๖๕ วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๕

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กระทู้ถามที่ ๐๑๓ ร.

วุฒิสภา

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง การแก้ปัญหาการประกอบธุรกิจให้เข้าที่พักรายวันที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องจากประเทศไทยมีการประกอบธุรกิจให้เข้าที่พักแบบรายวันและโรงแรมเป็นจำนวนมาก และหลากหลายรูปแบบ จากข้อมูลเมื่อปี ๒๕๖๔ พบว่ามีโรงแรมและที่พักรายวันประเภทต่าง ๆ ประมาณ ๖๕,๐๐๐ กว่าแห่ง เป็นโรงแรมที่ถูกต้องตามกฎหมาย ประมาณร้อยละ ๒๒ และเป็นที่พักรายวันที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ประมาณร้อยละ ๗๘ จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า มีผู้ประกอบการโรงแรมที่ไม่ได้รับอนุญาตจำนวนมากกว่าผู้ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายถึงสามเท่า ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ว่ามาตรการทางกฎหมายที่ใช้เป็นเครื่องมือของรัฐในการวางแผนทางเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรมที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนั้น ยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้ประกอบการให้บริการด้านที่พักแบบรายวันรูปแบบต่าง ๆ ไม่สามารถเข้าสู่ระบบให้ถูกต้องตามกฎหมายได้

ปัญหาสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายได้ คือ ปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยโรงแรม และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ทั้งนี้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีการเสนอปัญหาถึงหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยต่อเนื่องตลอดมา ในที่สุดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้จัดทำประชาพิจารณ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในชุมชน ในห้วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๕ โดยเสนอแก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎกระทรวงกำหนดประเภท และหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ในประเด็นสำคัญ ได้แก่ แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนห้องพักและจำนวนผู้พักในสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม จากจำนวนห้องพักไม่เกินสี่ห้อง และจำนวนผู้พักไม่เกินยี่สิบคน เป็นจำนวนห้องพักไม่เกินสิบห้อง และจำนวนผู้พักไม่เกินสามสิบคน และเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และเงื่อนไขบริเวณที่พักของอาคารสำหรับใช้เป็นโรงแรมที่มีลักษณะเป็นแพ เต็นท์ กระจง เปีง หรืออาคารอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ปัจจุบันยังไม่มีประกาศใช้กฎกระทรวงตามที่จัดทำประชาพิจารณ์ไว้แต่อย่างใด ทำให้ชุมชนและผู้ประกอบการที่รอคอยเตรียมจะดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายดังกล่าวไม่อาจกระทำได้ในห้วง High Season นี้ ส่งผลกระทบต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมที่คาดไว้ ไม่เต็มตามศักยภาพที่ควรจะเป็น จึงขอเรียนถามว่า

๑. กฎกระทรวง...

๑. กฎกระทรวงที่แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจ
โรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ จะมีการประกาศใช้เมื่อใด และสาเหตุที่ทำให้ยังไม่สามารถประกาศใช้ได้ในปัจจุบัน

๒. กระทรวงมหาดไทยได้มีแผนการทบทวนการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๘ (๑๐)
หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
ที่กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารประเภทโรงแรมในบางพื้นที่ ที่ใช้บังคับมานานแล้ว อันเป็นการจำกัด
การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นและชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเอก บุญธรรม โอริส

(บุญธรรม โอริส)

สมาชิกวุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นายบรรหาร กาลา)

ผู้อำนวยการสำนักงานการประชุม

วิบูลย์ / พิมพ์
พร / ทาน

คำตอบกระทู้ถามที่ ๐๑๓ ร.

ของ พลเอก บุญธรรม โอริส สมาชิกวุฒิสภา

เรื่อง การแก้ปัญหาการประกอบธุรกิจให้เข้าที่พักรายวันที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

ข้าพเจ้า พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้อง ดังนี้

กรณีคำถามข้อที่ ๑ กฎกระทรวงที่แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ จะมีการประกาศใช้เมื่อใด และสาเหตุที่ทำให้ยังไม่สามารถประกาศใช้ได้ในปัจจุบัน

ตอบ กระทรวงมหาดไทยได้ยกร่างกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ สรุปลงสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. เพิ่มจำนวนห้องพักและผู้พักในสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม จากเดิมที่กำหนดให้มีจำนวนห้องพักในอาคารเดียวกันหรือหลายอาคารรวมกันไม่เกินสี่ห้องและมีจำนวนผู้พักรวมกันทั้งหมดไม่เกินยี่สิบคน เพิ่มเป็น "จำนวนห้องพักในอาคารเดียวกันหรือหลายอาคารรวมกันไม่เกินแปดห้อง และมีจำนวนผู้พักรวมกันทั้งหมดไม่เกินสามสิบคน"

๒. การให้สามารถนำที่พักแบบห้องพักรวมโดยคิดค่าบริการเป็นรายคน (Hostel) แพ เต็นท์ กระโจม เป็นต้น ซึ่งเป็นที่พักรูปแบบพิเศษอื่นมาประกอบธุรกิจโรงแรมได้

และกระทรวงมหาดไทยได้ส่งร่างกฎกระทรวงดังกล่าวไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว

กรณีคำถามข้อที่ ๒ กระทรวงมหาดไทยได้มีแผนการทบทวนการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๘ (๑๐) หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารประเภทโรงแรมในบางพื้นที่ที่ใช้บังคับมานานแล้วอันเป็นการจำกัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นและชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ตอบ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๘ (๑๐) ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงในกรณีที่เหมาะสม ห้ามก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใด ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดเพื่อประโยชน์ในด้านการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การสาธารณสุข การสถาปัตยกรรม การผังเมืองและการควบคุมความหนาแน่นของอาคาร ซึ่งกฎกระทรวงตามมาตรา ๘ (๑๐) บางฉบับที่มีข้อกำหนดห้ามก่อสร้างอาคารประเภทโรงแรมก็เพื่อให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ดังกล่าวตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่นั้น ๆ กรณีกฎกระทรวงมีการกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารประเภทโรงแรมที่ไม่สอดคล้องหรือไม่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ หรือไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์

ในปัจจุบัน หรือเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต หรือการประกอบอาชีพของประชาชนในพื้นที่ สามารถปรับปรุงแก้ไข หรือยกเลิกกฎกระทรวงดังกล่าวนี้ได้ ซึ่งคณะกรรมการควบคุมอาคารได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาเพื่อพิจารณาทบทวนกฎกระทรวงตามมาตรา ๘ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว ส่วนข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารประเภทโรงแรมนั้น กระทรวงมหาดไทยจะได้มีหนังสือแจ้งจังหวัดเพื่อประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้พิจารณาทบทวนข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องดังกล่าวต่อไป

คำสั่งคณะกรรมการควบคุมอาคาร
ที่ ๕ /๒๕๖๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงข้อกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองและกฎหมายอื่น

ด้วยกรมโยธาธิการและผังเมืองมีภารกิจเกี่ยวกับงานด้านการผังเมืองและด้านการอาคาร
มีกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารอยู่ภายใต้การกำกับดูแล ซึ่งในปัจจุบัน
มีการออกกฎกระทรวงตามกฎหมายดังกล่าวหลายฉบับ ทำให้ข้อกำหนดของกฎกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วย
การผังเมืองและกฎกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารบางฉบับอาจเกิดความซ้ำซ้อนกัน
ก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมาย ประกอบกับมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่ได้บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็นและยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมาย
ที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ
โดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงข้อกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองและกฎหมายอื่น โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

๑. วิศวกรใหญ่	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายสุวิทย์ ดิษยวงศ์	อนุกรรมการ
๓. นายวิระพงษ์ บุญญาสุนธิ์	อนุกรรมการ
๔. ผู้อำนวยการสำนักการวางผังและพัฒนาเมือง กรุงเทพมหานคร	อนุกรรมการ
๕. ผู้อำนวยการสำนักผังประเทศและผังภาค	อนุกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักผังเมืองรวม	อนุกรรมการ
๗. ผู้อำนวยการสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร	อนุกรรมการ
๘. ผู้อำนวยการสำนักวิศวกรรมโครงสร้างและงานระบบ	อนุกรรมการ
๙. ผู้อำนวยการกองนิติการ	อนุกรรมการ
๑๐. นายอนวัช บุรพาชน	อนุกรรมการ
วิศวกรโยธาเชี่ยวชาญ สำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร	
๑๑. หัวหน้ากลุ่มงานตรวจสอบและพัฒนามาตรฐานความปลอดภัย	อนุกรรมการและเลขานุการ
สำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร	
๑๒. เจ้าหน้าที่สำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓. เจ้าหน้าที่สำนักผังเมืองรวม	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. เจ้าหน้าที่กองนิติการ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการ...

โดยให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑. รวบรวมประเด็นความซ้ำซ้อนของกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
 ๒. ศึกษา วิเคราะห์ และเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดของกฎหมายที่ซ้ำซ้อนกัน
 ๓. ให้คำแนะนำหน่วยงานต่าง ๆ ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
 ๔. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายพรพจน์ เพ็ญพาส)
อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง
ประธานคณะกรรมการควบคุมอาคาร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดลักษณะและระบบความปลอดภัย
ของอาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ.

หลักการ

กำหนดลักษณะและระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันอาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรมมีลักษณะของอาคารที่มีความหลากหลายมากขึ้น ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ และกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมีอายุการบังคับใช้ ๔ ปี จะสิ้นสุดในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๗ ดังนั้น เพื่อเป็นการกำหนด มาตรการเกี่ยวกับลักษณะของโรงแรมและระบบความปลอดภัยสำหรับอาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม และมีข้อกำหนดที่เหมาะสมต่อประเภทและขนาดโรงแรม เพื่อใช้บังคับเป็นการทั่วไปสำหรับอาคาร ที่สร้างใหม่และอาคารประเภทอื่นที่จะนำมาใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่างกฎกระทรวง
กำหนดลักษณะและระบบความปลอดภัย
ของอาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๘ (๑) (๒) (๔) (๕) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บรรดากฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือประกาศอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้ว ในกฎกระทรวงนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้ ให้ใช้กฎกระทรวงนี้แทน

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“โรงแรม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนของอาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“ห้องพัก” หมายความว่า ห้องพักของโรงแรมซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ในการพักอาศัย เป็นการชั่วคราวของผู้พัก

“ห้องพักรวม” หมายความว่า ห้องพัก บริเวณหรือพื้นที่ของโรงแรมที่มีผู้พักตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไป โดยคิดค่าบริการรายคนและมีการใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกัน เช่น ห้องน้ำ ห้องส้วม โถงทางเดิน

“โครงสร้างหลัก” หมายความว่า ส่วนประกอบของอาคารซึ่งมีความสำคัญต่อความมั่นคงแข็งแรง และเสถียรภาพของอาคาร เช่น เสา คาน ผนัง ฐานราก กำแพงรับน้ำหนัก กำแพงรับแรงเฉือน

“วัสดุอาคาร” หมายความว่า วัสดุซึ่งตามปกติไม่แปลงสภาพได้ง่ายโดยน้ำ ไฟ หรือดินฟ้าอากาศ

“วัสดุทนไฟ” หมายความว่า วัสดุก่อสร้างที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

“เส้นทางหนีไฟ” หมายความว่า ทางออกและแนวทางออกเพื่อให้คนออกจากอาคาร เมื่อเกิดอัคคีภัย โดยจะต้องเป็นเส้นทางซึ่งต่อเนื่องกันเพื่อออกจากภายในอาคารไปสู่บันไดหนีไฟ หรือที่เปิดโล่งภายนอกอาคารที่ระดับพื้นดินหรือออกสู่ทางสาธารณะ

“ทางหนีไฟ” หมายความว่า ส่วนหนึ่งของเส้นทางหนีไฟที่ถูกแยกออกจากส่วนอื่น ๆ ของอาคาร เพื่อความปลอดภัยตลอดทางจนถึงทางปล่อยออก โดยทางหนีไฟจะต้องมีส่วนปิดล้อมที่ไม่มีช่องให้ไฟ หรือควันจากภายนอกผ่านเข้ามาได้ และส่วนปิดล้อมนี้ต้องมีอัตราการทนไฟเป็นไปตามที่กำหนด

“อาคารลักษณะพิเศษ” หมายความว่า สิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ เพื่อใช้เป็นโรงแรมที่มีลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วนขนาดหรือเนื้อที่แตกต่างจากสภาพอาคารทั่วไป ดังต่อไปนี้

(ก) แพนหรือสิ่งใดๆ ที่นำมาใช้ประกอบหรือสร้างให้เป็นรูปร่างลอยอยู่ในน้ำได้เพื่อใช้ประโยชน์ ในการประกอบธุรกิจโรงแรม โดยสิ่งดังกล่าวมีลักษณะอยู่กับที่ไม่สามารถเคลื่อนที่ด้วยตนเองได้และไม่มี โครงสร้างส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งนั้นยึดติดตรงกับพื้นดินให้อยู่กับที่เป็นการถาวรไม่ว่าจะเป็นพื้นดินใต้น้ำ หรือพื้นดินที่ติดต่อกับทางน้ำ ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงเรือที่มีลักษณะเดียวกัน

(ข) สิ่งที่สร้างขึ้นหรือนำมาประกอบ โดยใช้ผ้าใบ เส้นใย หรือวัสดุแผ่นบางเป็น ส่วนประกอบของโครงสร้าง ผับ หรือหลังคาเช่น เต็นท์ โครงสร้างแบบอึดอากาศ (bubble)

(ค) ชากยานพาหนะ เช่น รถหรือส่วนพ่วง รถไฟ เครื่องบิน เรือ ที่นำมาปรับเปลี่ยน หรือสิ่งประกอบให้เป็นรูปทรงคล้ายยานพาหนะ

(ง) ชิ้นส่วนสำเร็จรูปที่นำมาประกอบหรือติดตั้งเช่น ท่อคอนกรีตสำเร็จรูป ตู้คอนเทนเนอร์

(จ) สิ่งก่อสร้างขึ้นที่มีความสูงจากพื้นดินตั้งแต่ ๒ เมตรขึ้นไป โดยมีการแขวน การเกาะเกี่ยว การยึดโยง หรือในลักษณะเดียวกันโดยมีการถ่ายแรงกระทำกับสภาพธรรมชาติหรือโครงสร้างหรือสิ่งก่อสร้างอื่นใด

หมวด ๑

โครงสร้าง ความมั่นคงแข็งแรง และวัสดุของอาคาร

ข้อ ๓ โครงสร้างหลักของโรงแรมต้องมีความมั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะสามารถรับน้ำหนักบรรทุกได้อย่างปลอดภัยหน่วยน้ำหนักบรรทุกทุกจรสำหรับประเภทและส่วนต่าง ๆ ของอาคารให้เป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๔ โรงแรมตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไปต้องมีเสา คาน ตง พื้น บันได โครงหลังคาและผนังของอาคารที่ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ และต้องมีลักษณะและคุณสมบัติหรือมีอัตราการทนไฟไม่น้อยกว่าที่กำหนดตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

โรงแรมที่สูงไม่เกินสามชั้น ที่ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุไม่ทนไฟ ต้องจัดให้มีระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

หมวด ๒

ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย

ข้อ ๕ โรงแรมต้องจัดให้มีระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยที่กำหนดตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๔) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๖ โรงแรมที่มีความสูงไม่เกินสองชั้น ที่มีจำนวนห้องพักในอาคารหลังเดียวกันไม่เกิน ๑๐ ห้อง และมีพื้นที่อาคารไม่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตร ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือไม่น้อยกว่า ๑ เครื่อง และให้มีระยะการเข้าถึงไม่เกิน ๒๒.๕๐ เมตร โดยมีขนาดบรรจุสารเคมีไม่น้อยกว่า ๔ กิโลกรัมตามชนิดที่เหมาะสมสำหรับดับเพลิงที่เกิดจากวัสดุในอาคารนั้น

การติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือตามวรรคหนึ่งต้องติดตั้งให้ส่วนบนสุดของตัวเครื่องสูงจากระดับพื้นอาคารไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนรวมถึงสามารถอ่านคำแนะนำการใช้ได้ และสามารถเข้าใช้สอยได้โดยสะดวกและต้องอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๗ ในพื้นที่ห้องพักของโรงแรมต้องมีระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ อย่างน้อยประกอบด้วย

(๑) อุปกรณ์ส่งสัญญาณเพื่อให้หนีไฟที่สามารถส่งเสียงหรือสัญญาณให้คนที่อยู่ในอาคารได้ยินหรือทราบอย่างทั่วถึง

(๒) อุปกรณ์ตรวจจับอัตโนมัติ อุปกรณ์แจ้งเหตุที่ใช้มือ และแผงควบคุมระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ตาม (๑) ทำงาน

กรณีพื้นที่ห้องพักของโรงแรมที่มีความสูงไม่เกินสองชั้น ที่มีจำนวนห้องพักในอาคารหลังเดียวกันไม่เกิน ๑๐ ห้อง และมีพื้นที่อาคารไม่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตร ต้องติดตั้งอุปกรณ์แจ้งเหตุอัตโนมัติประเภทตรวจจับควันที่สามารถส่งสัญญาณเสียงได้ในตัวเอง และอุปกรณ์ส่งสัญญาณเพื่อให้หนีไฟที่สามารถส่งเสียงหรือสัญญาณให้คนที่อยู่ในอาคารได้ยินหรือทราบอย่างทั่วถึง

ข้อ ๘ โรงแรมต้องมีแสงสว่างจากระบบไฟฟ้าฉุกเฉินเพียงพอที่จะมองเห็นช่องทางหนีไฟ
ได้ชัดเจนขณะเพลิงไหม้ และป้ายบอกทางหนีไฟด้วยสัญลักษณ์

โรงแรมที่มีความสูงตั้งแต่สองชั้นขึ้นไป ในแต่ละชั้นต้องมีป้ายบอกชั้นที่อยู่ในตำแหน่ง
ที่จะมองเห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา

หมวด ๓

บันได บันไดหนีไฟ เส้นทางหนีไฟ และประตูหนีไฟ

ข้อ ๙ บันไดของโรงแรมที่มีความสูงสองชั้น ที่มีจำนวนห้องพักไม่เกิน ๑๐ ห้อง และจำนวน
ผู้พักไม่เกิน ๒๐ คน ถ้ามีต้องมีย่างน้อยหนึ่งบันไดที่มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๐.๘๐ เมตร

ข้อ ๑๐ อาคารซึ่งมีโรงแรม ที่สูงตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไปหรือสูงสามชั้นและมีอาคารพาณิชย์ชั้นที่สาม
ที่มีพื้นที่เกิน ๑๖ ตารางเมตร ต้องมีบันไดหนีไฟจากชั้นสูงสุดหรืออาคารสูงที่สุดขึ้นไปอย่างน้อย ๒ บันได ตั้งอยู่ในที่
ที่บุคคลไม่อาจจะอยู่ ณ จุดใดของอาคารสามารถมาถึงบันไดหนีไฟได้สะดวก โดยบันไดหนีไฟต้องมีลักษณะ
เป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

บันไดหนีไฟตามวรรคหนึ่งต้องอยู่ห่างกันในระยะที่เท่ากันหรือไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของ
ของความยาวของเส้นทแยงมุมสูงสุดของอาคารโดยวัดเป็นเส้นตรงระหว่างบันไดหนีไฟ และต้องอยู่ห่างกัน
ไม่เกิน ๖๐.๐๐ เมตร เมื่อวัดตามแนวทางเดิน

บันไดหลักที่มีลักษณะของบันไดหนีไฟตามวรรคหนึ่ง สามารถนำมาเป็นบันไดหนีไฟก็ได้

ข้อ ๑๑ การไปสู่ทางหนีไฟที่มีลักษณะเป็นทางปลายตันต้องมีระยะความยาวของทางปลาย
ตันไม่เกิน ๑๐.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๒ การคำนวณจำนวนคนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณจำนวนและความกว้าง
ของเส้นทางหนีไฟ ให้คำนวณแยกตามประเภทกิจการการใช้อาคารโรงแรมตามตารางที่ ๑ แล้วนำมารวมกัน
เป็นจำนวนคนสูงสุด ถ้ามีเศษให้คิดเต็มอัตรา

ตารางที่ ๑ อัตราส่วนพื้นที่ต่อคนในแต่ละลักษณะการใช้อาคาร

ลักษณะการใช้อาคาร	อัตราส่วนพื้นที่ต่อคน (ตารางเมตรต่อคน)
(๑) ห้องพัก	๑๘.๖ หรือตามจำนวน ห้องหรือเตียงที่ให้บริการ
(๒) ภัตตาคาร ห้องอาหาร ห้องจัดเลี้ยง หรือพื้นที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ห้องประชุมสัมมนา	๑.๕
(๓) สำนักงาน	๑๐
(๔) ห้องครัว	๑๐
(๕) ร้านค้า	๖

การคิดพื้นที่อาคารสำหรับนำไปใช้คำนวณหาจำนวนคนตามตารางที่ ๑ ให้คิดพื้นที่ใช้สอยอาคาร
ตามลักษณะการใช้อาคาร ซึ่งรวมถึงช่องทางเดิน ช่องบันได ทางลาด ห้องเก็บของ และพื้นที่ส่วนควบอื่น ๆ

ข้อ ๑๓ เส้นทางหนีไฟต้องมีความกว้างอย่างเพียงพอและสอดคล้องกับจำนวนคนสูงสุด โดยขนาดความกว้างของเส้นทางหนีไฟดังกล่าวจะต้องไม่น้อยกว่าผลคูณระหว่างจำนวนคนตามที่คำนวณจาก ตารางที่ ๑ และตัวคูณคำนวณความกว้างต่ำสุดต่อคนตามที่กำหนดในตารางที่ ๒ ตารางที่ ๒ ตัวคูณคำนวณความกว้างต่ำสุดต่อคนตามลักษณะของเส้นทางหนีไฟ

บันไดหนีไฟ	ส่วนอื่นๆ เช่น ทางเดิน ทางลาดในเส้นทางหนีไฟ ประตูหนีไฟ
๗.๖๐	๕.๐๐

หน่วย : มิลลิเมตรต่อคน

แต่ทั้งนี้ความกว้างของส่วนต่าง ๆ ของเส้นทางหนีไฟที่ได้จากการคำนวณจะต้องไม่น้อยกว่าค่าที่ได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) บันไดในเส้นทางหนีไฟต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๐.๙๐ เมตร เว้นแต่บันไดตามข้อ ๙ โดยห้ามมีสิ่งกีดขวางตลอดเส้นทางหนีไฟ
- (๒) ช่องประตูห้องพักและช่องประตูในเส้นทางหนีไฟต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๐.๘๖ เมตร โดยห้ามมีสิ่งกีดขวางตลอดเส้นทางหนีไฟ
- (๓) เส้นทางหนีไฟ ที่นอกเหนือจาก (๑) และ (๒) ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ เมตร โดยให้มีส่วนยื่นล้ำเข้ามาในช่องทางเดินได้ไม่เกิน ๐.๒๐ เมตร และส่วนยื่นที่ล้ำเข้ามานั้นต้องสูงจากพื้นได้ไม่เกิน ๑.๐๐ เมตร แต่ทั้งนี้ความกว้างสุทธิจะต้องไม่น้อยกว่า ๐.๘๖ เมตร

ข้อ ๑๔ พื้นหน้าบันไดหนีไฟและชานพักบันไดหนีไฟต้องมีความกว้างและความลึกไม่น้อยกว่าความกว้างของบันไดหนีไฟ

ประตูที่เปิดเข้าสู่บันไดหนีไฟ ตลอดแนวการเปิดของประตูจะต้องไม่ทำให้ความกว้างของเส้นทางการอพยพที่เป็นพื้นหน้าบันไดหนีไฟและชานพักบันไดหนีไฟตามวรรคหนึ่งลดลงมากกว่าครึ่งหนึ่ง

ข้อ ๑๕ โรงแรมต้องจัดให้มีการติดตั้งแผนผังของอาคารแต่ละชั้นไว้ใบตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน เช่น บริเวณห้องโถงหรือหน้าลิฟต์ทุกแห่งของทุกชั้น ทั้งนี้ แผนผังของอาคารอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สัญลักษณ์ อักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ชัดเจน โดยให้ติดตั้งตามทิศทางการวางตัวของอาคาร แผนผังของอาคารแต่ละชั้นให้ประกอบด้วย

- (๑) ตำแหน่งของห้องทุกห้องของชั้นที่ติดตั้งแผนผังนั้น
- (๒) ตำแหน่งที่ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง และตู้สายฉีดน้ำดับเพลิงหรือหัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิง และอุปกรณ์ฉุกเฉินอื่นๆ ของชั้นที่ติดตั้งแผนผังนั้น
- (๓) ตำแหน่งประตูและเส้นทางหนีไฟของชั้นที่ติดตั้งแผนผังนั้น
- (๔) ตำแหน่งลิฟต์ดับเพลิงของชั้นที่ติดตั้งแผนผังนั้นในกรณีที่มีลิฟต์ดับเพลิงติดตั้งอยู่
- (๕) ตำแหน่งที่ติดตั้งแผนผังนั้น

โรงแรมต้องเก็บรักษาแบบแปลนและแผนผังของอาคารทุกชั้นไว้บริเวณพื้นที่ชั้นล่างของอาคาร หรือที่ห้องควบคุมหรือห้องที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายเพื่อให้สามารถตรวจสอบได้โดยสะดวก ทั้งนี้ ให้จัดเก็บเป็นแบบที่เขียน พิมพ์ สำเนา ภาพถ่าย อย่างหนึ่งอย่างใด รวมทั้งให้เก็บอยู่ในรูปแบบข้อมูลอาคารทางอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถใช้งานได้ขณะเกิดเหตุฉุกเฉิน

หมวด ๔

ลักษณะอาคาร พื้นที่ภายในอาคาร ระยะเวลาต่างๆ และที่ว่างภายนอกอาคาร

ข้อ ๑๖ ห้องพักต้องจัดเตียงสูงไม่เกินสองชั้นและต้องมีขนาด ซึ่งไม่รวมห้องน้ำ ห้องส้วม และระเบียง ดังนี้

(๑) ห้องพักที่มีผู้พักไม่เกิน ๑ คน ต้องมีขนาดไม่น้อยกว่า ๖ ตารางเมตร

(๒) ห้องพักที่มีผู้พักไม่เกิน ๒ คน ต้องมีขนาดไม่น้อยกว่า ๘ ตารางเมตร

(๓) ห้องพักรวมที่มีเตียงสูงหนึ่งชั้นต้องมีอัตราส่วนพื้นที่ห้องพักต่อผู้พักไม่น้อยกว่า ๓ ตารางเมตรต่อคน

(๔) ห้องพักรวมที่มีเตียงสูงสองชั้นต้องมีอัตราส่วนพื้นที่ห้องพักต่อผู้พักไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ ตารางเมตรต่อคน

ข้อ ๑๗ ห้องพักต้องมีระยะตั้งวัดจากพื้นถึงพื้น หรือวัดจากพื้นถึงยอดฝ้าหรือยอดคาน้ำอาคาร ในกรณีของชั้นใต้หลังคาไม่น้อยกว่า ๒.๖๐ เมตร สำหรับกรณีห้องพักที่อยู่ภายในโครงสร้างของหลังคา หรือผนังที่ลาดเอียงให้ระยะตั้งวัดระหว่างพื้นถึงเพดานหรือยอดฝ้าหรือคาน้ำคอนกรีตต้องไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร

ข้อ ๑๘ ช่องทางเดินภายในโรงแรมต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร เว้นแต่กรณี ดังนี้

(๑) โรงแรมที่มีจำนวนห้องพักในชั้นเดียวกันไม่เกิน ๑๐ ห้อง ช่องทางเดินภายในโรงแรม ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ เมตร

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องพักในชั้นเดียวกันมากกว่า ๑๐ ห้อง แต่ไม่เกิน ๒๐ ห้อง ช่องทางเดินภายในโรงแรมต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

ความกว้างช่องทางเดินภายในโรงแรมตามวรรคหนึ่งยอมให้มีส่วนยื่นค้ำเข้ามาในส่วนช่องทางเดินได้ไม่เกิน ๐.๒๐ เมตร และส่วนยื่นที่ค้ำเข้ามานั้นต้องสูงจากพื้นได้ไม่เกิน ๑.๐๐ เมตร แต่ทั้งนี้ความกว้างสุทธิตาม (๑) จะต้องไม่น้อยกว่า ๐.๘๖ เมตร

ข้อ ๑๙ โรงแรมต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า ๑๐ ใน ๑๐๐ ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่ง ที่มากที่สุดของอาคารแต่ถ้าอาคารซึ่งมีโรงแรมมีการใช้เป็นอาคารอยู่อาศัยรวมอยู่ด้วยต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า ๓๐ ใน ๑๐๐ ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่ง ที่มากที่สุดของอาคาร

กรณีอาคารลักษณะพิเศษ (๑) ที่ว่างให้เป็นไปตามข้อ ๒๒ (๓)

ข้อ ๒๐ ห้องพักรวมให้มีผู้พักได้ไม่เกิน ๕๐ คนต่อห้อง โดยจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๑) มีทางเดินภายในห้องพักรวมกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๒๐ เมตร

(๒) ห้องพักรวมที่มีผู้พักตั้งแต่ ๒๑ คนขึ้นไป ต้องมีช่องทางออกหรือประตูทางออก จำนวน ๒ แห่ง โดยช่องทางออกหรือประตูทางออกต้องมีระยะห่างกันไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของเส้นทแยงมุม ที่ยาวที่สุดของห้องพักรวม

หมวด ๕

อาคารลักษณะพิเศษ

ข้อ ๒๑ อาคารลักษณะพิเศษให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับระยะตั้ง ตามข้อ ๑๗ และความกว้างของทางเดินภายในห้องพักรวมตามข้อ ๒๐ (๑)

ข้อ ๒๒ อาคารลักษณะพิเศษตามข้อ ๒ (ข) ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

(๑) วัสดุที่สร้างหรือนำมาประกอบต้องมิลสมบัติที่เกี่ยวกับการลามไฟเป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารประกาศกำหนดตามมาตรา ๘ วรคสอง

(๒) ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือไม่น้อยกว่า ๑ เครื่องต่อพื้นที่ใช้สอยรวมไม่เกิน ๑๑๒ ตารางเมตร และมีระยะการเข้าถึงไม่เกิน ๒๒.๕๐ เมตร

(๓) ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า ๒๕ ใน ๑๐๐ ส่วนของพื้นที่ที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารและอาคารแต่ละหลังจะต้องมีระยะห่างระหว่างกันโดยรอบไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ เมตร โดยวัดระยะห่างจากแนวสมอบกที่ยึดอาคารหรือส่วนริมสุดของอาคาร

ข้อ ๒๓ อาคารลักษณะพิเศษตามข้อ ๒ (ข) (ค) และ (ง) ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับขนาดห้องพักตามข้อ ๑๖ (๑) และ (๒) แต่ต้องมีอัตราส่วนพื้นที่ห้องพักต่อผู้พักไม่น้อยกว่า ๓ ตารางเมตรต่อคน

ข้อ ๒๔ อาคารลักษณะพิเศษตามข้อ ๒ (จ) ที่มีห้องพัก ๑ ห้อง และมีผู้พักไม่เกิน ๔ คน ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับบันไดที่มีลักษณะตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๑) แต่ต้องมีบันไดหรือทางขึ้นลงที่เหมาะสมต่อสภาพการใช้งานและมีสิ่งป้องกันการตกที่ปลอดภัย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๕ อาคารที่มีอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับและจะตัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารมาประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ให้ใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับแนวอาคาร ระยะตั้งของอาคาร ระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคาร หรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า ทางหรือที่สาธารณะ ช่องทางเดิน บันได และที่จอดรถยนต์ตามประเภทอาคารที่กฎหมายกำหนดในขณะที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารนั้น

ในกรณีที่อาคารที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ หรือพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช ๒๔๗๖ จะตัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารมาประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับที่ว่างแนวอาคาร ระยะตั้งของอาคาร ระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคาร หรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า ทางหรือที่สาธารณะ ช่องทางเดิน บันได และที่จอดรถยนต์

การตัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เพิ่มพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นเกินร้อยละสองของพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นตามที่เคยได้รับอนุญาตไว้สำหรับกรณีตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ได้ใช้ประโยชน์ก่อนการตัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้สำหรับกรณีตามวรรคสอง

(๒) ไม่เพิ่มความสูงของอาคาร

(๓) ไม่เพิ่มพื้นที่ปกคลุมดิน

ข้อ ๒๖ อาคารตามข้อ ๒๕ ที่จะตัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารมาประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารไม่เกินสองชั้นที่มีจำนวนห้องพักในอาคารหลังเดียวกันไม่เกิน ๑๐ ห้อง และมีจำนวนผู้พักไม่เกิน ๒๐ คน หน่วยน้ำหนักบรรทุกจรสำหรับส่วนต่าง ๆ ของอาคารให้คำนวณโดยเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่า ๑๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร

(๒) อาคารที่ไม่ใช่อาคารตาม (๑) หน่วยน้ำหนักบรรทุกจรสำหรับอาคารให้เป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๒) และ (๓) เว้นแต่หน่วยน้ำหนักบรรทุกจรของบันไดและช่องทางเดินที่เปลี่ยนการใช้อาคารจากห้องแถวหรือตึกแถวหน่วยน้ำหนักบรรทุกจรต้องไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร

(๓) อาคารสูงสามชั้นที่มีเสา คาน ตง พื้น บันได โครงหลังคาหรือผนังของอาคารที่ทำด้วยวัสดุไม่ทนไฟ ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือตามชนิดและขนาดที่เหมาะสมสำหรับดับเพลิงที่เกิดจากประเภทของวัสดุ ให้มีระยะการเข้าถึงไม่เกิน ๑๕ เมตร แต่ไม่น้อยกว่าชั้นละหนึ่งเครื่องในอาคารนั้นและต้องมีขนาดบรรจุสารเคมีไม่น้อยกว่า ๔ กิโลกรัม

(๔) อาคารตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไปที่ใช้อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่ ต้องมีบันไดหนีไฟที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) บันไดหนีไฟที่ไม่ใช่บันไดในแนวตั้งซึ่งมีความเหมาะสมกับพื้นที่ของอาคารแต่ละชั้น เพื่อให้สามารถลำเลียงบุคคลทั้งหมดในอาคารออกนอกอาคารได้ภายในหนึ่งชั่วโมง

(๒) บันไดหนีไฟภายในอาคารต้องมีผนังทุกด้านโดยรอบที่ทำด้วยวัสดุทนไฟได้ไม่น้อยกว่า ๓๐ นาที

(๓) กรณีที่นำบันไดหลักมาเป็นบันไดหนีไฟหรือมีบันไดหนีไฟเพิ่มจากบันไดหลักของประตูสู่อาคารหนีไฟต้องเป็นบานเปิดทำด้วยวัสดุทนไฟได้ไม่น้อยกว่า ๓๐ นาทีพร้อมติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เองเพื่อป้องกันควันและเปลวไฟมิให้เข้าสู่บันไดหนีไฟ

(๔) ต้องมีทางเดินไปยังบันไดหนีไฟโดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

(๕) ต้องมีความลาดชันของบันไดหนีไฟน้อยกว่า ๒๐ องศา

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ และกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดเกี่ยวกับการนำอาคารประเภทอื่นมาประกอบธุรกิจโรงแรม ซึ่งมีอาคารที่ได้ก่อสร้างไว้แล้วและนำอาคารนั้นมาให้บริการที่พักแก่ประชาชนเป็นการทั่วไป ซึ่งลักษณะของอาคารที่ก่อสร้างไว้แล้วนั้นยังไม่สอดคล้องกับลักษณะของโรงแรมตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงทำให้อาคารดังกล่าวไม่สามารถขอรับใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคารเพื่อประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมได้ เพื่อให้อาคารดังกล่าวมีความมั่นคงแข็งแรงและมีระบบความปลอดภัยด้านอัคคีภัยเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ สามารถขอใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคารเพื่อประกอบธุรกิจโรงแรมได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง

กฎกระทรวง

กำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๘ (๑) (๒) (๔) (๗) (๑๑) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดเก้าปี”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ และกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ อาคารที่จะดัดแปลงหรืออาคารที่จะเปลี่ยนการใช้นาประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎกระทรวงนี้ต้องได้รับใบรับรองการดัดแปลงหรือใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคารมาประกอบธุรกิจโรงแรมแล้วแต่กรณี ภายในเก้าสิบนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๕/๑ ข้อ ๕/๒ และข้อ ๕/๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๔

“ข้อ ๕/๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามข้อ ๓ ที่ให้บริการที่พักอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และประสงค์จะเปลี่ยนการใช้อาคารมาประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ให้ยื่นคำขออนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคารตามแบบ ข. ๒ พร้อมด้วยเอกสารตามที่ระบุไว้ในแบบ ข. ๒ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และหลักฐานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ ที่แสดงว่าเป็นอาคารดังกล่าว

- (๑) สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (๒) หลักฐานการเสียบภาชนะหุ้มพักให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๓) หลักฐานการเสียบภาชนะให้แก่สรรพากร
- (๔) หลักฐานการประชาสัมพันธ์หรือการลงโฆษณา ทางเว็บไซต์หรือสื่อต่าง ๆ
- (๕) หลักฐานอื่น ๆ

ข้อ ๕/๒ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขออนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคาร เอกสาร และหลักฐานตามข้อ ๕/๑ แล้ว ให้ตรวจพิจารณาในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่จะเปลี่ยนการใช้เพื่อประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ต้องไม่มีสภาพหรือมีการใช้ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ หรือกระทบกระเทือนต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๒) อาคารที่จะเปลี่ยนการใช้เพื่อประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมต้องไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ไม่ขัดต่อมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และไม่ขัดต่อกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๑๐) หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง คัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทที่ออกตามมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) เจ้าหน้าที่บรรทุกจรให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้ หากเจ้าหน้าที่บรรทุกจรสำหรับส่วนต่าง ๆ ของอาคาร ไม่เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้ให้มีการประเมินโครงสร้างของอาคารว่าสามารถใช้เพื่อประกอบธุรกิจโรงแรมได้ โดยผู้ประเมินต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไป

กรณีที่ผู้ประเมินเห็นว่า ถ้ามีความจำเป็นต้องเสริมความมั่นคงแข็งแรงของโครงสร้างของอาคาร และสามารถเสริมโครงสร้างของอาคารโดยไม่ทำให้ลักษณะ แบบ รูปทรง เนื้อที่ และที่ตั้งของอาคารผิดไปจากเดิม ให้แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบพร้อมด้วยแบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณโครงสร้างของอาคารส่วนนั้นและชื่อผู้ควบคุมงาน โดยให้ถือว่าไม่เป็นการตัดแปลงอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนที่จะยื่นขออนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคาร

(๔) มีระบบความปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัย ดังต่อไปนี้

(ก) มีการติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือหรือเครื่องดับเพลิงยกหิ้ว ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบไฟส่องสว่างสำรอง เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

(ข) อาคารตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไปต้องมีเสา คาน ตง พื้น บันได โครงหลังคา และผนังของอาคารที่ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ และต้องมีบันไดหนีไฟที่มีลักษณะตามข้อ ๕ (๕)

ข้อ ๕/๓ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจพิจารณาแล้วเห็นว่า อาคารเป็นไปตามข้อ ๕/๑ และข้อ ๕/๒ ให้ออกใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคารเพื่อประกอบธุรกิจโรงแรมตามแบบ อ.๔ ได้”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสอง ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๔

“อาคารตามข้อ ๕/๑ ไม่ให้นำความในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับและให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติในเรื่องเกี่ยวกับที่ว่างของอาคาร ช่องทางเดินในอาคาร ความกว้างของบันได แนวอาคาร ระยะตั้งของอาคาร ระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคาร หรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า ทางหรือที่สาธารณะ และที่จอดรถยนต์”

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย